Φόρος τιμής στους μεταλλωρύχους του 1948

Τίποτα στην κυπριακή κοινωνία δεν χαρίστηκε και τίποτα δεν ήρθε από μόνο του

Εξήντα τέσσερα χρόνια μετά τους απεργιακούς αγώνες των μεταλλωρύχων το 1948, με τους Ελληνοκυπρίους και τους Τουρκοκυπρίους να συμμετέχουν από κοινού, στις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις. Σκληροί αγώνες, γεμάτοι ηρωισμό και αυταπάρνηση, ενάντια στους απάνθρωπους όρους και τις συνθήκες εργασίας, ενάντια στα εξευτελιστικά χαμηλά μεροκάματα, τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Αγώνες που αποτέλεσαν θεμέλιο των οργανωμένων μαζικών κινητοποιήσεων και των εργατικών κατακτήσεων και που βοήθησαν στην αναβάθμιση του βιοτικού επιπέδου στον τόπο. Φιλία, συνεργασία, ταξική συναδέλφωση, ενότητα, αυτοθυσία και αλληλεγγύη, που αποτέλεσαν μία από τις πιο λαμπρές σελίδες της ιστορίας της εργατικής τάξης της Κύπρου. Εξήντα τέσσερα χρόνια μετά, το μήνυμα παραμένει το ίδιο. Αγωνιστικό, διεκδικητικό, ανθρώπινο και γεμάτο αυτοθυσία. Τίποτα στην κυπριακή κοινωνία δεν χαρίστηκε και τίποτα δεν ήρθε από μόνο του.

Με τη μνήμη στραμμένη στους αγωνιστές της ζωής, το ΑΚΕΛ Πάφου και οι οργανώσεις του Λαϊκού Κινήματος της Αριστεράς, στην παρουσία του Υφυπουργού παρά τω Προέδρω Τίτου Χριστοφίδη, του αναπληρωτή ΓΓ της ΠΕΟ Σωτήρη Φελλά, Τουρκοκυπρίων από την κατεχόμενη Αμμόχωστο, μελών του Ρεπουμπλικανικού Τουρκικού Κόμματος που κατάγονται από την Πάφο και πλήθος κόσμου, απέτισαν το βράδυ της Παρασκευής, φόρο τιμής, στους μεταλλωρύχους και αμιαντωρύχους και οικοδόμους απεργούς του 1948, επιβεβαιώνοντας ότι οι σχέσεις των δύο κοινοτήτων, είναι βαθιά ριζωμένες στους κοινούς αγώνες, ενάντια στην εκμετάλλευση και τον ιμπεριαλισμό.

Απευθύνοντας χαιρετισμό στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο περιθώριο του 5ου «Δεκαημέρου Επαναπροσέγγισης», ο Δήμαρχος Πόλεως Χρυσοχούς, Αγγελος Οδυσσέως, επεσήμανε ότι οι κοινοί αγώνες Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, πέτυχαν σταδιακά να βελτιώσουν τις συνθήκες και τους όρους εργασίας και να τους καταστήσουν πιο ανθρώπινους. Ταυτόχρονα, εξήρε το ρόλο που διαδραμάτισε το Συνδικαλιστικό Κίνημα της ΠΕΟ με τους πρωτόγνωρους σε μαχητικότητα και ταξική αντιπαράθεση επικούς ιστορικούς αγώνες του 1948, που έθεσαν τις βάσεις για να αναγνωριστούν βασικά δικαιώματα των εργαζομένων, με απώτερο στόχο, τη βελτίωση του επιπέδου ζωής. Ο Δήμαρχος Πόλεως Χρυσοχούς, σημείωσε ότι τέτοιες ενέργειες και τέτοιες εκδηλώσεις, υπενθυμίζουν τους κοινούς αγώνες Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων και συμβάλλουν στην επαναπροσέγγιση που αν αξιοποιηθεί σωστά, μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία καλύτερου κλίματος και κατανόησης, το οποίο θα συνδράμει στην επίλυση του Κυπριακού και θα οδηγήσει στην επανένωση της πατρίδας.

Αδελφωμένοι στη ζωή και στο θάνατο, Ε/κ και Τ/κ

Ιδιαίτερη αναφορά στη Σκουριώτισσα, εκεί όπου βρίσκεται ένα από τα αρχαιότερα μεταλλεία χαλκού στο οποίο γράφτηκε το σημαντικότερο κομμάτι στην ιστορία των μεταλλωρύχων της Κύπρου, έκανε ο Υφυπουργός παρά τω Προέδρω, Τίτος Χριστοφίδης, σημειώνοντας ότι η επιτυχία των μεγάλων απεργιακών αγώνων του 1948, μας επιτρέπει σήμερα, να απολαμβάνουμε τα πολλά εργατικά μας δικαιώματα. Οι γεμάτοι ηρωισμό και αυταπάρνηση, σκληροί απεργιακοί αγώνες, τόνισε, αποτέλεσαν και το θεμέλιο των οργανωμένων μαζικών κινητοποιήσεων, των εργατικών κατακτήσεων που βοήθησαν στην αναβάθμιση του βιοτικού επιπέδου στον τόπο μας.

Υπήρξαν αγώνες ενάντια στους απάνθρωπους όρους και συνθήκες εργασίας, ενάντια στα εξευτελιστικά χαμηλά μεροκάματα, ενάντια στη φτώχεια και την εξαθλίωση για να προσθέσει ότι, το μήνυμα των αγώνων, εξαπλώθηκε και σε άλλες περιοχές, στους αμιαντωρύχους, τους οικοδόμους και άλλα οργανωμένα τμήματα των εργαζομένων και εξελίχθηκε σε ένα παλλαϊκό ξεσήκωμα για καλύτερες συνθήκες και όρους εργασίας, για μια καλύτερη ζωή.

Ο Υφυπουργός παρά το Προέδρω, εξήρε και το ρόλο που διαδραμάτισαν κατά τη διάρκεια των μεγάλων απεργιακών αγώνων, οι σύζυγοι των απεργών, Ελληνοκύπριες και Τουρκοκύπριες, οι οποίες οργάνωναν διαδηλώσεις αλληλεγγύης και συγκρούονταν με την αστυνομία, διοργάνωναν εκστρατείες συλλογής τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης για τους απεργούς και τις οικογένειές τους. Οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι όπως υπογράμμισε, δούλεψαν σκληρά στα μεταλλεία και τις υπόγειες γαλαρίες και πότισαν με το αίμα και τον ιδρώτα τους, κάθε σπιθαμή της κυπριακής γης, αδελφωμένοι στη ζωή ακόμη και στο θάνατο.

Μέσα από αυτό το πεντακάθαρο πνεύμα της συμβίωσης πρόσθεσε, «αντλούμε και εμείς δυνάμεις στον αγώνα μας για την επανένωση της πατρίδας μας. Με ειλικρίνεια και καλή θέληση διεξάγουμε ένα δύσκολο αγώνα. Δύναμη ωστόσο αντλούμε από την ιστορία, την παράδοσή μας και τον πολιτισμό μας που κρατούν τον λαό μας όρθιο μέσα από τους αιώνες».

Παράδειγμα ταξικής συναδέλφωσης και κοινού αγώνα

Καθοριστική, χαρακτήρισε από την πλευρά του, την 10ετία του 1940 για τη μετέπειτα πορεία του εργατικού κινήματος, ο αναπληρωτής ΓΓ της ΠΕΟ Σωτήρης Φελλάς καθώς όπως σημείωσε, μέσα από αυτούς τους αγώνες, η εργατική τάξη πίστεψε στις δικές της δυνάμεις, απέκτησε αυτοπεποίθηση και πειθαρχία, διδάχθηκε την αξία της οργάνωσης και σφυρηλάτησε ισχυρούς δεσμούς αλληλεγγύης και συμμαχίας με τα άλλα καταπιεσμένα κοινωνικά στρώματα του λαού. Ο Σωτήρης Φελλάς, αναφέρθηκε στη σκληρή, πολύχρονη, οργανωτική, πολιτική και ιδεολογική προετοιμασία, μέσα σε αντίξοες και σκληρές συνθήκες που προηγήθηκε των αγώνων του 1948 και η οποία είχε ως αποτέλεσμα, την ίδρυση της ΠΣΕ, το 1941. Η ΠΣΕ και στη συνέχεια η ΠΕΟ, ήταν το δημιούργημα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων, κατάκτηση όπως διευκρίνισε, που δεν θα γινόταν εφικτή, χωρίς την αποφασιστική στήριξη, πολιτική και ιδεολογική καθοδήγηση του κόμματος των εργαζομένων, του ΑΚΕΛ.

Οι αγώνες του 1948, άντεξαν καθώς όπως σημείωσε, μετατράπηκαν σε μαζικούς κοινωνικούς αγώνες κι επειδή οι απεργοί κράτησαν το μέτωπο ψηλά. Δεν τους λύγισαν, τόνισε, ούτε οι απειλές της εργοδοσίας, ούτε η άρνηση των εργοδοτών να παραχωρήσουν γάλα στα παιδιά και ψωμί στις οικογένειες τους αλλά ούτε οι προσπάθειες για εξαγορά απεργών, η επέμβαση της αστυνομίας και οι δικαστικές διώξεις. Αναφερόμενος στις μαύρες σελίδες που ανέδειξαν η ιδεολογική τύφλωση και η πολιτική μισαλλοδοξία, ο αναπληρωτής ΓΓ της ΠΕΟ, υπενθύμισε το ρόλο που διαδραμάτισε η ηγεσία των πολιτικών δυνάμεων της δεξιάς καθώς και η εκκλησία, όπου ντυμένοι με τα εθνικά χρώματα και καλυπτόμενοι πίσω από τις ελληνικές σημαίες και τις εθνικιστικές κορώνες, σε συνεργασία με την αποικιοκρατική κυβέρνηση, στήριξαν την εργοδοσία, ειρωνεύονταν τους απεργούς και τον αγώνα τους και υπόσκαπταν την ενότητα των εργαζομένων. Ο μηχανισμός των λεγόμενων Νέων Συντεχνιών, σε πλήρη συνεργασία με όλες αυτές τις δυνάμεις, ενεθάρρυνε τόνισε, φτωχούς αθώους εργαζομένους και κύρια, αγρότες, να αναλαμβάνουν τον άχαρο και κατακριτέο ρόλο του απεργοσπάστη. Σε εκείνες τις δύσκολες και καθοριστικές για την εργατική τάξη στιγμές, θωρακίστηκε η σχέση του κόμματος των Κυπρίων εργαζομένων με την ΠΕΟ.

Η συμμετοχή και η πρωτοπόρα δράση των ΑΚΕΛιστών στις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις, η έμπρακτη, η μαχητική, πολλές φορές με σοβαρό κόστος υποστήριξη στους συνδικαλιστικούς αγώνες, βάθυνε όπως είπε, αυτή τη σχέση και την σφυρηλάτησε μέσα στο καμίνι του σκληρού αγώνα.

Η Αριστερά δεν καταθέτει τα όπλα

Ο Σωτήρης Φελλάς, επεσήμανε ότι οι δυνάμεις που σήμερα κυριαρχούν σε παγκόσμιο επίπεδο, δεν εργάζονται για την ανοικοδόμηση ενός καλύτερου κόσμου αλλά επιδιώκουν να επιβάλουν τη δική τους πολιτική, οικονομική και στρατιωτική κυριαρχία, σε βάρος της ασφάλειας, της δικαιοσύνης και της ίδιας της αξιοπρέπειας των λαών, σε βάρος της ειρήνης και της σταθερότητας στο πλανήτη.

Η παγκόσμια οικονομική κρίση, έχει αναδείξει όπως είπε, σε όλο τους το μεγαλείο, τις αντιθέσεις και τα διαφορετικά συμφέροντα που εξυπηρετούν οι κυρίαρχοι κύκλοι της ΕΕ. Οι εξελίξεις ανέφερε, οδήγησαν και την Κύπρο στην ανάγκη να χρειάζεται δάνεια πολλών δισεκατομμυρίων για αναχρηματοδότηση του δημοσίου χρέους και ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών για να προσθέσει ότι κανένας, δεν πρέπει να υποτιμά την κατάσταση. Η αντιμετώπισή της, επιβάλλει όπως εκτίμησε, συλλογικούς και υπεύθυνους χειρισμούς και υπογράμμισε ότι η Αριστερά, δεν καταθέτει τα όπλα. Με σύνεση και υπευθυνότητα όπως και στο παρελθόν, «θα δώσουμε και αυτή τη μάχη για να περιοριστούν οι επιπτώσεις στους εργαζομένους, τα λαϊκά στρώματα και τους θεσμούς». Η εκδήλωση, που εντάσσεται στο περιθώριο του «Δεκαημέρου Επαναπροσέγγισης που διοργανώνει για 5η συνεχή χρονιά, το ΑΚΕΛ Πάφου και οι Οργανώσεις του Λαϊκού Κινήματος της Αριστεράς, πραγματοποιήθηκε στο Πολιτιστικό Κέντρο Πόλεως Χρυσοχούς.

Αργυρώ Τιττώνη